

- 3) Czy pojęcie „formy wygaśnięcia umowy o pracę, które następują z inicjatywy pracodawcy, z jednego lub więcej powodów niezwiązanych z poszczególnym pracownikiem” określone w ostatnim paragrafie art. 1 ust. 1 dyrektywy 98/59 obejmuje umowne rozwiązanie umowy uzgodnione pomiędzy pracodawcą i pracownikiem, które pomimo iż następuje z inicjatywy pracownika, odpowiada wcześniejszej zmianie warunków pracy z inicjatywy pracodawcy w wyniku kryzysu przedsiębiorstwa, i za które ostatecznie wypłacane jest odszkodowanie w wysokości równej odszkodowaniu za bezprawne rozwiązanie stosunku pracy?

(¹) Dyrektywa Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz.U. L 225, s. 16).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 18 września 2014 r. – Valsts ierņēmumu dienests przeciwko SIA „Veloserviss”**

(Sprawa C-427/14)

(2014/C 421/30)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Valsts ierņēmumu dienests

Druga strona postępowania: SIA „Veloserviss”

Pytania prejudycjalne

Czy art. 78 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (¹) należy interpretować w ten sposób, że zasada uzasadnionych oczekiwań ogranicza możliwość przeprowadzenia powtórnie kontroli po zwolnieniu towarów i ponownego zbadania wyników pierwszej kontroli po zwolnieniu towarów?

Czy prawo krajowe państwa członkowskiego może ustanawiać procedurę w zakresie dokonywania kontroli po zwolnieniu towarów przewidzianej w art. 78 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny i granice przeglądu wyników kontroli?

Czy art. 78 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że jest dopuszczalne, by prawo krajowe wprowadzało ograniczenia w przeglądzie wyników pierwszej kontroli po zwolnieniu towarów, jeżeli otrzymano informację, w myśl której przepisy celne zastosowano na podstawie nieprawidłowych i niekompletnych danych, która to okoliczność nie była znana w momencie wydania decyzji w przedmiocie pierwszej kontroli po zwolnieniu towarów?

(¹) Dz. L 302, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 18 września 2014 r. – Air Baltic Corporation AS przeciwko Lietuvos Respublikos specialiąją tyrimų tarnyba

(Sprawa C-429/14)

(2014/C 421/31)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym: Air Baltic Corporation AS

Druga strona postępowania: Lietuvos Respublikos specialiąją tyrimų tarnyba

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19, 22 i 29 konwencji montrealskiej należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że przewoźnik lotniczy odpowiada wobec osób trzecich, między innymi wobec pracodawcy pasażera, czyli osoby prawnej, z którą została zawarta transakcja dotycząca międzynarodowego przewozu pasażerów, za szkodę wynikłą z opóźnienia lotu, polegającą na tym, że powód (pracodawca) poniósł dodatkowe koszty związane z opóźnieniem (na przykład pokrył koszty podróży)?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy art. 29 konwencji montrealskiej należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że owe osoby trzecie są uprawnione do występowania z roszczeniami przeciwko przewoźnikowi lotniczemu na innych podstawach, na przykład w oparciu o krajowe prawo cywilne?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 19 września 2014 r. – Valsts ieņēmumu dienests przeciwko Artūrs Stretinskis****(Sprawa C-430/14)**

(2014/C 421/32)

*Język postępowania: łotewski***Sąd odsyłający**

Augstākā tiesa.

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Valsts ieņēmumu dienests.*Strona pozwana:* Artūrs Stretinskis.**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 143 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽¹⁾ ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽²⁾ ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że odnosi się on nie tylko do sytuacji, w których strony transakcji są wyłącznie osobami fizycznymi, ale również do sytuacji, w których istnieją więzy rodzinne lub powinowactwa pomiędzy zarządzającym jednej ze stron (osoby prawnej) a drugą stroną transakcji (osobą fizyczną) lub jej zarządzającym (w przypadku, gdyby była ona osobą prawną)?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy sąd rozpoznający sprawę powinien dokonać dogłębnej oceny okoliczności sprawy dotyczących rzeczywistego wpływu odnośnej osoby fizycznej na osobę prawną?

⁽¹⁾ Dz.U. L 253, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. 302, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 16 lipca 2014 r. w sprawie T-578/12,
National Iranian Oil Company przeciwko Radzie, wniesione w dniu 23 września 2014 r. przez
National Iranian Oil Company.****(Sprawa C-440/14 P)**

(2014/C 421/33)

*Język postępowania: francuski***Strony***Wnosząca odwołanie:* National Iranian Oil Company (przedstawiciel: adwokat J.-M. Thouvenin)*Druga strona postępowania:* Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska